

OP DE MAT(H)

hocus focus

SO-Kampweek oktober 2009

Pilatus Pas ...

Of "Pilatus PATS" zoals wij vroeger wel eens per ongeluk zongen. Eigenlijk wel zo toepasselijk want met een KNAL belanden we deze week van een gewone school na een korte busreis op een heuse Toverakademie in Loon op Zand.

Bij "toveren" denken we natuurlijk meteen aan tovenaars en heksen: Merlijn, Gandalf en TiTa Tovenaar, Eucalypta en de "Boze heks uit het Westen" (uit "The Wizard of Oz").

Maar ook nu hebben we nog steeds te maken met toverkunsten: goochelaars als Hans Kazan en illusionisten als Hans Klok.

Er worden zelfs "toverwedstrijden" vertoond op televisie waarin de "nieuwe Uri Geller" (u weet wel, die van het lepelkje) gezocht wordt.

We zijn nu dus vol spanning wat ons deze kampweek allemaal te wachten staat.

Misschien wordt er iemand doorgezaagd? Moeten we eten met kromgetrokken bestek? Of staat alles stil als meester Carl dat wil?

Ook dit jaar logeren we bij "Het Land van Kleef" in een bosrijke omgeving. Bossen waarin vast en zeker vele magische zaken te vinden zijn: genoeg ingrediënten voor toverdrankjes,

twijgen en takken die dienst kunnen doen als toverstok. En 's avonds, terwijl de uilen oehoëën,

waren er wellicht wezens rond, die het daglicht niet verdragen kunnen.

We gaan het allemaal meemaken.

En hoewel wij natuurlijk alles in het werk zullen stellen om iedereen veilig door deze week te loodsen, kunnen wij helaas niet garanderen dat iedereen op vrijdag weer mee terug komt.

Bij een verdwijntruc zit een ongeluk immers in een klein magisch hoekje ....

De redactie

Dinsdag

En even leek het er op dat we de dinsdagochtend al te maken hadden met een verdwijning!

Na eerst allemaal in de klassen onze tassen en koffers van een magisch label te hebben voorzien (met een anti-kwijtraak-spreuk) konden we instappen in een echte dubbeldekker zoals we kennen van Harry Potter. Alleen, toen de chauffeur al weg wilde rijden bemerkten we dat we de Schakels misten. Waren ze nu al verdwijnseld of misschien opgeslokt door een toverdraaikolk? Gelukkig bleek dat allemaal niet aan de orde: een boze tovenaer had alleen de horloges van de juffen een kwartiertje teruggedraaid.

Toen we uiteindelijk vertrokken richting Loon op Zand was het wonderwel ongeveer zoals gepland half tien.

Na een zeer voorspoedige reis zonder enige file of ander oponthoud (meester-tovenaar Geert-Jan had een nonstop-betovering uitgesproken) kwamen we ruim een uurtje later aan in het Land van Kleef.

's Ochtends was het inpakken fluks gebeurd door een "Simsalabim, alles er in!" maar bij aankomst bleek "Sapperfluit, alles er uit" over de datum en moesten we zelf onze bagage uitpakken en naar onze slaappleatsen brengen.

Sommigen gingen goedgehumt aan de slag met slaapzak en donsbed, anderen verkenden eerst de magie van de speeltoestellen buiten.

Na een "tafeltje dekje" werden we verrast met de komst van een wat norse en strenge tovenaer, de meester van onze Toverschool voor deze week. Hoewel brildragend, leek hij behoorlijk bijziend, want hij sprak menig leerling aan met precies een verkeerde naam. Uiteindelijk bleek hij "toverlicht" te ontberen en natuurlijk schakelde hij meteen ons als aspirant-toverleerlingen in om "toverlicht" te verzorgen. Hoewel hij dit niet echt op zeer betoverend lieve wijze vroeg, konden wij dit verzoek niet weigeren. maar al te graag wilden wij bewijzen dat met ons vergeleken Harry Potter een amateur was.

Over hoe "toverlicht" er nu precies uitzag tastten we in het duister, maar gelukkig wisten de juffen Bernadien, Vivian en Anneke raad. Al prikkend, knippend en plakkend werden vele lampionnen geknutseld, die al gauw iedereen in vuur en vlam zetten.

Niet letterlijk natuurlijk, want vuurmagie is deze week slechts voorbehouden aan de grote Kampvuurmeester (waarover later in de week meer).

Toen we na al het werk net aan het uitpuffen waren, verscheen opnieuw met een knal en met een kreet de Meester-Tovenaar. Hij riep ons tezamen om onze krachten weer op peil te brengen met een aantal druppels toverdrank. Op minuscule lepeltjes werd wat groen vocht gedruppeld en de Meester-Tovenaar verzocht ons dringend om te wachten

tot de toverspreuk, omdat eenieder die eerder de toverdrank tot zich nam het gevaar liep in een kikker te veranderen.

Helaas werd zijn waarschuwing door enkelen in de wind geslagen en bleek de geplande boswandeling daarna een goede zet: konden we direct achter de ontsnapte groene springertjes aan.

De kikkerbetovering bleek gelukkig van korte duur, zodat bij de eerste "Rode draad" van deze week alle kinderen weer in eigen vorm aanwezig waren.

Tijdens de "Rode draad" kwam opnieuw de Meester-Tovenaar tevoorschijn alsof hij niet weggeweest was. Enige rust op de Toverschool schijnt ons niet te worden gegund deze week.

Hoe het stond met het "toverlicht"; vroeg hij met luide stem. Voordat we goed en wel konden vertellen over onze lampions verscheen Tika, ons TiTa Tovermeisje. Zij kon onze Meester-Tovenaar niet bekoren met zaklantaarn of aansteker als "toverlicht". Onze Meester-Tovenaar ontstak in grote woede en stampte zelfs schuimbekkend in het rond. Gelukkig kent Tika het befaamde TiTa Tovenaarlied.

*"Mijn vader is een tovenaar,
't is echt, 't is heus, 't is raar maar waar,
een Ti Ta Tovenaar,
't is waar (3x)*

*Hij heeft het ook aan mij geleerd,
maar soms gaat het wel eens verkeerd,
en gaat het niet zoals ik wil,
dan doe ik dit (KLAP)
en alles staat stil".*

Terwijl de Toverbruut nu stokstijf stond kon Tika samen met de leerlingen bedenken wat zij hem nu moest geven als "toverlicht" en het was te danken aan de hulp van Samir en Lisandro dat zij uiteindelijk haar Meester kon wekken met zijn gewenste lichtje.

Als feestelijke afsluiting mocht Soufyan nog een spannend toverdeuntje zingen over Zweinstein.

En toen werd het tijd om eens te proeven wat onze keukentrollen hadden bereid:

Macarotti met eert saus vart

vleemuizerbloed erit eert stufje

drakertspuug

Hekserkruidensalade

erit Yoghurt vart de tovertaar

Uiteindelijk smaakte het beter dan het klonk en wanneer er te weinig dreigde te zijn was een zwaai van de oppertrol voldoende om de pannen weer te vullen.

Na de maaltijd mocht iedereen zich een half uurtje vermaken met diverse activiteiten. Geen zwerkbal, toverballen draaien of dwerg werpen helaas. Sjoelen was daarentegen bijvoorbeeld weer wel mogelijk.

Rond het invallen van de schemering (het meest toverachtige uur vóór twaalfen) stelden we ons op in een lange rij en lieten ons toverlicht in de lampionnen schijnen over het plaveisel van Loon op Zand. Teruggekomen bleek voor de meesten geen "toverstof" of "slaapzand" meer nodig te zijn: de meeste leerlingen waren al in dromenland voordat ze goed en wel "Simsalabim" achterstevoren hadden opgezegd.

IK GING VOETBALLen. HET MOOI WEER MAAR KOUD. IK SLAAP
OP ZOLDER SAMEN MET ALLE JONGENS VAN DE SCHAKELS.

IK HEB GESCHOMMELD.

WE HEBBEN MACARONI GEGETEN. IK HEB TWEE BORDEN OP.
ALS TOETJE HADDEN WE TOVENAAR/ YOGHURT MET VRUCHT-
JES. DAT WAS ERG LEKKER.

WE ZIJN MET EEN DUBBELDEKKER GEKOMEN!

GROETJES VAN NICEL

Ik heb ondersteboven gelo-
pen in het rad!! Het leek wel
tovenarij!

En in de dubbeldekker heb
ik samen met Lisandro ge-
luisterd naar het geluid.

We weten nog niet wat voor
een geluid het was op de ra-
dio, maar je kan er wel
*10.000 mee winnen!!

Verder weet ik niet.

Groetjes van Ian

Ik slaap in een stapelbed! En ik lig bo-
ven!

Ik ging voetballen en vanmiddag kregen we
groene toverdrank, dat was heel erg zoet.

We hebben zogenaamd vleermuizenbloed
gegeten maar dat was gewoon macaroni!

We hebben ook nog een lampion gemaakt
en vanavond gaan we daarmee wandelen in
het bos.

Groetjes van Daniël

Woensdag

Wat een feest om te mogen slapen in een magisch kamphuis, waar in de nacht de mist zachtjes opkomt, een magisch licht schijnt door de bomen en waar het spinrag je zachtjes in slaap kriebelt.

In de nacht waken allerliefste tovenaars en toverfeetjes over jou en dekken je toe met hun magische altijd warme dekentje.

Maar wat bleek in de ochtend bij het naar buiten kijken ?
De Winterfee was langs geweest en had de velden betoverd met haar adem en de velden betoverd met prachtige bevroren druppeltjes.....
..... in gewone mensentaal: vorst aan de grond. En het was koud. Erg koud.
Na het douchen of voor sommigen het "hazenwasje" was het tijd voor het ontbijt.

Zoals ieder jaar is er voor ieder wat wils: boterhammen in wit en bruin, hagelslag, pindakaas en voor de lunchpakketjes (die iedere morgen alvast gemaakt worden) kaas en worst (kip).

We zaten nog goed en wel wat na te kauwen toen plotseling de Meester-Tovenaar weer in ons midden verscheen, vol groot-

spraak en eigendunk: hij zou Gürçan wel eens in een paard veranderen!
Maar welke spreuk hij ook probeerde: Gürçan bleef (gelukkig) zichzelf.
Uiteindelijk bleef voor hem maar één ding te doen, hij vroeg de tovenaarsleerlingen om hulp.
De gehele dag moesten zij op zoek naar de juiste toverspreuken, want zonder toverspreuk is geen enkele tovenaar een magische knip voor de neus waard!

Na een (overigens volgens sommigen oprecht een magisch ontroerende) samenzang buitelden de leerlingen over elkaar heen naar buiten om daar direct op zoek te gaan, maar niet voordat zij eerst flink opgewarmd werden door de ochtendgymnastiek van onze eigen gymkaboutervoorzitter, meester Carl!

Voor de ochtend stonden verschillende toveractiviteiten gepland waaruit de toverleerlingen mochten kiezen.

Z
sc
re
sc
v
n
S
n
Z
E
e
Z
sc
re

Hier past even een kort intermezzo met uitleg:
De web- en "Op de Math"-redactie werd op dit moment getroffen door een kwaadwillige toverspreuk van een jaloerse heks, die Loon op Zand voor zichzelf wilde houden. Omdat de redactie vanaf dat moment slechts thuis kon bijkomen van deze donderslag, heeft zij voor het vervolg van deze Tovereditie gebruik moeten maken van met name de enorme inzet van juf Agnes (voor tekst en uitleg en zelfs HTML (internettovertaal)), juf Amber (foto's) en juf Marleen (video).
Maar ook van de rest van de juffen en meesters die middels digitale toversnuffjes als wifi en dongels, of middels de van Harry Potter bekende uilen en brulbrieven, de laatste roddels en anekdotes naar Rotterdam overbrachten.

ide-
gi-
erk-
ve-
ri-
net
be-
aan
ide-

Zo konden zij tevoorschijn toveren (kleien, schilderen), zich zelf ommorfen (of wel veranderen: schminken), toverstokken zoeken of magische hutten bouwen in het bos, een potje zwerfvoetbal spelen, en zelfs gewone Euro's omtoveren tot beeldige jurkjes of truitjes in het naburige dorp Loon op Zand.

Dit laatste wel onder het mom van "het plaatse-lijke kruidenwinkeltje bezoeken".

Enfin, de woensdagmiddag brak voorzichtig aan en de kou was langzaam uit de lucht verdwenen om plaats te maken voor een mooi zonnetje. Een magische spreuk hing over het sport- en spelveld en hulde alle kinderen in een schitterend zonlicht: magische sprongen, toverende touwtjes, vliegende kegels, supersnelle tovermutsen, alles kwam aan bod bij deze wonderlijke sport- en spelmiddag. Daarna was het goed uitrusten bij een glaasje limonade en wat lekkers.

Alhoewel: van uitrusten leek niet veel te komen, want plotseling was daar het geluid van ruisende mantels en ritselende bezems: een ware, echte en heuse Goocheltovenaar kondigde zich aan.

Het is bekend dat de Goocheltovenaar niet vaak "verschijnselt", omdat hij zijn magische kunsten graag exclusief houdt in de toverwereld, maar voor de tovenaarsleerlingen van de St. Matteusschool maakte hij graag een uitzondering!

Het is eigenlijk te ongelooflijk om hier, zonder tranen in de ogen, te vertellen, maar het schijnt dat deze goocheltovenaar van drie touwtjes één enkel touw kon maken! Is dat niet knap? En wat te denken van de duif die plotseling te voorschijn werd getoverd? Ongelooflijk, maar waar gebeurd!

Helaas was er geen tijd meer, want sommige aanwezigen maakten al aanstalten om vrijwilligers naar voren te schuiven voor een doorzaag-act!

Nauwelijks bekomen van alle goochelspanning zagen de tovenaarsleerlingen bij de "Rode draad" opnieuw een toornige Meester-Tovenaar. Opnieuw lukte het Tika hem te bevriezen en samen met de kinderen een oplossing te vinden voor zijn 's ochtends al getoonde gebrek aan toverspreuken.

Daarna was het weer tijd om te gaan eten, maar hoe iedereen ook zocht, de liefvallige keukentrollen waren nergens meer te bekennen!

Wel zaten 2 prachtige Keukenfeetjes, die verdacht veel weg hadden van K3, in de keuken.

Tot onze grote verbazing bleken ze ook nog een beetje te kunnen zingen als K3, maar dan als K2. Snapt u het nog? Wij ook niet.

Uiteindelijk bleken deze twee feetjes niemand anders dan onze trouwe keukentrolen te zijn die in de drie minuten voor de schemering blijkbaar iedere dag even een Belgisch voorkomen aannemen.

Juf Suzanne van het VSO was de gehele dag op bezoek en als ervaren horeca-begeleidster (tijdens de stages van de leerlingen op onze school) wist zij de betovering weer te verbreken. Alsof ze nooit weg waren geweest, toverden ze, hun ware trollengedaantes weer aangenomen, zonder problemen een maaltijd van heksenballen en toverrijst op de bordjes van de hongerige kinderen.

Bij de meeste begeleiders was er inmiddels een magiër met hamer langs geweest en zij hoopten op een vroegertje waarbij iedereen snel op één oor zou liggen.

Helaas voor hen zou de avond nog veel langer duren. Ze hadden het kunnen weten want de meeste toverkracht waart na de schemer rond in woud en bos.

Zoals Nimue (Niniane, Vivienne) ooit met haar meester Merlijn had gedaan volgens de mythes en legenden rond koning Arthur, waren er op deze avond ook enkele tovenaars opgesloten in bomen en grotten in het bos. De toverleerlingen moesten hen proberen te bevrijden door middel van toverspreuken.

Gelukkig waren de kinderen niet bang en konden ze de juffen en de meesters (die wel een beetje bang waren in het donkere bos) bij de hand nemen. Met een toverlicht in de hand en hun spreuken roepend in het donker van het betoverde bos konden zij alle tovenaars weer tevoorschijn toveren.

In een feestelijke optocht keerden zij allemaal terug naar het kamphuis. Vervolgens werden de slaapsokken aan gedaan, de slaapmutsen op gezet en de meeste kinderen waren al in toverdromenland voor zij hun kussentjes voelden.....Weltrusten!

Donderdag

Opnieuw een ochtend vol suikerspin in de bomen en poedersuiker op het gras.

In het besef dat dit de laatste echte volledige dag op de toverschool zou zijn, gingen de toverleerlingen voortvarend aan de slag.

De Meester-Tovenaar wilde dat iedereen zich zou inzetten om te komen tot de perfecte toverdrank. Niet zo een waarmee je iemand ziek maken kan, of kan veranderen in een duizendpoot, maar een toverdrank waarvan je oprecht gelukkig zou kunnen worden. De tovenaar van Oz had zijn "Yellow Brick Road", onze Meester-Tovenaar zijn "toverspreukenspeurtochtspaadje-door-het-bos".

Tijdens de speurtocht moesten de tovenaarsleerling op zoek naar de ingrediënten voor de bijzondere "geluks-toverdrank".

Hoe iemand gelukkig zou kunnen worden van een mix van bloed van een vogelspin, de hersentjes van een vleermuis en muizenpoepjes is ons als niet-professionals onduidelijk, maar bruisen deed het in ieder geval echt wel!!

Als hapje waren er vogelspinnen (van drop dan toch ...).

's Middags vond het grote (en langverwachte) Toverfestival plaats.

Door alle geparkeerde heksenbezems was er bijna geen doorkomen aan, maar uiteindelijk wist iedereen een plaatsje te bemachtigen voor dit spektakel (daarbij had Grootmeester Geert-Jan, inmiddels gearriveerd per Griffioen, de zaal tweemaal zo groot getoverd, dus uiteindelijk was er ruimte volop).

Het toverfestival kenmerkte zich door een grote hoeveelheid heksen. Tovenaars waren duidelijk in de minderheid (het leek het personeelsbestand van de juffen en meesters wel).

De Schakels hadden een ijzingwekkend nummer over zeven heksen die een toverdrank brouwen die bijna alle heksen liet verdwijnen om ze gelukkig op het eind allemaal weer tevoorschijn te toveren.

De Ernies zongen over tien kleine heksjes, die op hun beurt door de meest vreselijke omstandigheden verdwenen (flauwvallen, verdwalen),

maar gelukkig kwamen ook zij weer allemaal terecht.

De Elmo's zorgden voor wat tovenaarsbloed in het geheel: in prachtige fluwelen mantels (gemaakt door de oma van Noortje) brachten zij een flitsende "timpe tampe tovenaar" ten gehore.

De Gonzo's hadden het gezocht in een wat moderne

variant: rappende heksen die stoere taal uitsloegen.

De Koekies zongen uiteindelijk over de heks van Dovenetel die in haar ketel pap, soep, jam en thee klaarmaakte die niemand lustte. Het slotapplaus was tot ver in het bos te horen en deed menig wijze uil opschrikken uit zijn mid-dagdutje.

Ondertussen waren ook juf Karen en juf Judith nog even komen buurten, samen op één bezemsteel.

De maaltijd van deze dag bestond onder meer uit gebakken vleermuisplakjes en kikker aan het spit. Als klap op de vuurpijl, gelardeerd met spetterende sterretjes, kreeg iedereen ijs met elfenparels en toverstokjes toe.

Nog feestelijker werd het toen iedereen juf Cathleen toezong omdat zij jarig was op deze magische donderdag.

Traditiegetrouw werd deze laatste avond feestelijk ingevuld met een heksenbal en tovenaarsdisco en daarna een kampvuur waar iedereen nog wat magische liedkunsten liet horen.

Nog gelukkig van alles wat deze dag ons had gebracht, maar meer nog van ons toverdrankje natuurlijk, zocht iedereen, voor het laatst deze week, zijn of haar slaapzak, dekbed of knordeken op om zich over te geven aan de tovenarijen van koning Morpheus.

Tijdens de "Rode draad" was het de beurt aan Tika om voor de Meester-Tovenaar het geluksdrankje klaar te maken. Alleen lukte het haar niet: ze werd boos, bang, maar niet gelukkig. De Meester-Tovenaar - u raadt het al - werd woedend en Tika moest zelfs tot drie keer toe in haar handen klappen om hem te doen verstenen.

Gelukkig was daar toverleerling Saiffedine die Tika hielp door precies de goede ingrediënten te noemen, die deze ochtend waren gebruikt na de speurtocht. Tika blij en gelukkig, de Meester-Tovenaar blij en gelukkig, en alle leerlingen blij en gelukkig.

Zeker toen daarna een spetterend optreden van K3 volgde.

Nee, dit keer niet de misplaatste, omgevormde keukentrollen, maar echt drie zangeressen van formaat!

Vrijdag

Zoals ook bij de kranten in de echte wereld is de redactie van "Op de Mat(h)" gehouden aan een deadline.

Om deze krant op vrijdagmiddag toch aan alle leerlingen en hun ouders mee te kunnen geven moet de kopij in ieder geval deze (donderdag) nacht verzonden zijn.

We kunnen dus nog weinig vertellen over al onze avonturen op de vrijdag.

Zeker is in ieder geval dat het weer een mooie dag beloofd te worden.

De toverleerlingen hebben er immers voor gezorgd dat Tika haar Hocus Pocus diploma mocht ontvangen uit de handen van een dolgelukkige Meester-Tovenaar!

Als beloning voor hun hulp mogen de toverleerlingen mee naar een Magische Dierentuin, vol tover en spanning, vol griezels en lach.

Wanneer we onze lunch op hebben vertrekken we dan langzaam richting Rotterdam en als het goed is heeft u ons, wanneer u dit leest, al rond 13.00 uur aan zien komen op de Larikslaan.

Wat een bijzondere week is het geweest: terwijl in de "echte" wereld banken omvielen, zagen wij juist de elfenbankjes groeien in het bos!

Jazeker, de wereld zit gelukkig nog boordevol magie en wij mochten daar vier dagen lang getuige van zijn.

Nog twee magische afbeeldingen. Kijk goed en kijk nog een keer en misschien zie je dan iets anders.

Boven: heks of jongedame?
Beneden: konijn of eend?

En de Meester-Tovenaar zwaait nog éénmaal met zijn staf en spreekt luid:
"Hocus Pocus, het is Herfstvakantie ... rust maar lekker uit!!"

BEDANKT

De redactie vindt het passend om stil te staan bij de mensen die ook deze keer weer hebben gezorgd dat deze kampweek een groot succes was: de keukenploeg, de vrijwilligers maar zeer zeker ook het team, dat zich toch de gehele week met hart en ziel, dag en nacht heeft ingezet om onze leerlingen een fantastisch fijne, maar ook veilige en verantwoorde, onvergetelijke week te bezorgen. Vier dagen lang eigen huis en voor veel ook eigen kinderen missen is niet niks. Petje af en dank jullie wel, zegt deze redactie.

Bedankt dus:

De vrijwilligers: Ed en Eke

Onze (volgens eigen zeggen) "pensionara" Ria*

Onze stagiaires Cathleen, Chris, Mutlu en Roxanne

De keukenploeg: Carl, Loes en Sjakkie

En natuurlijk alle teamleden:

Agnes, Alie, Amber, Anneke, Annette, Bernadien, Caroline, Geert-Jan, Heleen Luuk, Mariëlle, Marleen, Paula, Peter, Rob, Sietske, Sophie, Stefanie, Susanne, Suzanne, Tanja en Vivian

* = Inderdaad: eindelijk mocht "juf Ria" weer eens mee!

